

Anderson af København, om Forhøjelse af Understøttelse.

Ovennævnte Henvendelse og Andragende vil til sin Tid blive tilstillet Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

Forhandlingen genoptoges.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Det Ministerium, jeg har den Ære at administrere, er jo det, der fylder mest paa Finansloven; de ærede Medlemmer vil se, at det indtager omtrent $\frac{1}{4}$ af denne. Det beror vel dels paa, at der under dette Ministerium er henlagt saa mange forskelligartede Sager, ikke blot rene Skolesager og rent kirkelige Sager, men ogsaa forskellige andre Sager, henhørende til Kunst, Videnskab, offentlig Forsorg o. s. v., dels paa, at en hel Del er Smaabevillinger. Men ogsaa med Hensyn til selve det samlede Bevillingsbeløbs Størrelse er det et af de store Ministerier, idet der vist kun er et enkelt, Krigsministeriet, som har en større Fond at administrere. Udgiften paa Kultusministeriets Budget paa det i Aar forelagte Finanslovsforslag er lidt over 16 Mill. Kr.; endvidere er der en Indtægt paa ca. 650,000 Kr. paa § 4. Krigsministeriets Budget er paa noget over 18 Mill. Kr. Naar det nu, som af min højtærede Kollega, Finansministeren fremhævet, er nødvendigt at lægge Budgetterne saaledes, at man dog kan have Forventning om, at der i Aar ikke bliver Underskud paa Finanserne, maa der vises Varsomhed ved Budgetteringen, og det er naturligvis noget vanskeligt at faa et saa stort Budget lagt paa en saadan Maade, at det ikke for meget overskrider det tidligere budgetterede. Det er ikke uden Resignation paa forskellige Omraader, at det er lykkedes dog nogenlunde at holde ogsaa dette Budget indenfor saadanne rimelige Grænser, at der kan være Udsigt til, at det ikke vil give noget større Bidrag til et finansielt Underskud for Staten.

Naar jeg nu gaar over til de enkelte Spørgsmaal, der er rettede til mig, vil jeg dele dem i tre Dele. Jeg vil først tage de Spørgsmaal, der vedrører saadanne Sager under Kultusministeriets Budget, som ikke er egentlig Skole- eller Kirkesager, der-

næst de egentlige Skolesager og endelig de egentlige Kirkesager. Blandt Sagerne udenfor Skole og Kirke skal jeg begynde med Det kongelige Teater. Om dette er der jo talt baade af min ærede Kollega Finansministeren, af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og af det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen), og jeg har nogle enkelte Ting at tilføje til nærmere Forklaring af Teatrets hele Stilling.

Den nugældende Ordning af det finansielle Forhold mellem Staten og Det kongelige Teater hviler paa tre Love, Loven af 13. Marts 1903, som i Hovedtrækene blev fornyet ved Loven af 27. Maj 1908, og Loven af 13. Maj 1911. I disse Love blev det aarlige Tilskud, Statskassen skulde yde til Det kongelige Teater, normeret til at udgøre som egentligt Driftstilskud 125,000 Kr. samt 30,000 Kr. yderligere, der fordeltes med 12,000 Kr. til Direktionsløn, 10,000 Kr. til Vedligeholdelse og 8,000 Kr. til Udredelse af de kommunale Skatter. Disse Poster findes ogsaa paa det fremlagte Finanslovsforslag. Det Normaltilskud, der saaledes ved disse Love er tilstaaet Det kongelige Teater, er altsaa 155,000 Kr., og det er ikke blevet forhøjet siden 1903. Men desuden blev der ved Revisionen af Loven i 1908 givet Kultusministeren en Bemyndigelse til af den Reservefond, som var opsparet ved Teatret siden 1903, aarlig at anvende 35,000 Kr. som et midlertidigt Løntillæg til Teatrets Personale. Reservefonden var, den Gang Loven traadte i Kraft, den 1. Juni 1908, 161,655 Kr. 37 Øre. Senere kom der et Overskudsbeløb af nogle indvundne Renter paa 49,873 Kr. 42 Øre til. Reservefonden voksede derved til 211,528 Kr. 79 Øre. Af denne Reservefond er der siden Lovens Ikrafttræden i 1908 udredet 35,000 Kr. aarligt som Løntillæg til Teatrets Personale. Desuden er der udredt et mindre Beløb paa 20,780 Kr. til nogle enkelte indre Byggeforanstaltninger og endvidere anvendt 16,497 Kr. til lignende Formaal, medens hele Restbeløbet er anvendt til det omtalte Løntillæg. Da man saa kom til Udarbejdelsen af Forslaget til Loven af 1911, den tredje Lov, indsaa man, at Reservefonden rimeligvis ret hurtigt vilde blive opbrugt, naar deraf aarlig toges 35,000 Kr. til Løntillæg til Teatrets Personale; derfor blev der i Loven optaget en Bestemmelse om, at Statstilskuddet vilde være at forhøje med det Beløb, som Reservefonden ved et Teater-aars Udgang maatte være bragt ned under